

Phần 10

Chương 37

Nhận Giấy Chứng Nhận

Khi đưa Tiểu Hoa về nhà ba Giang nhìn thấy trong tay Tiểu Hoa là bó hoa hồng và chiếc nhẫn thì trong lòng đã hiểu rõ nhưng mà cũng không có tỏ vẻ gì. Chẳng qua là giống như ngày thường kêu Cao Giang Cảnh ở lại ăn cơm chung rồi cùng anh tán gẫu về cuộc sống trong quân đội của anh. Cao Giang Cảnh vẫn nói không nhiều lắm nhưng khi nói chuyện với ba Giang không có một tia không kiên nhẫn, ba Giang hỏi gì anh cũng nghiêm túc trả lời. Tiểu Hoa ngồi yên ở một bên nói chuyện phiếm với Tiểu Hồ, nghe Tiểu Hồ kể về cuộc sống trung học phổ thông của nó. Tiểu Hồ năm nay đã 17 tuổi, vóc dáng còn cao hơn Tiểu Hoa gần một cái đầu. Mặc dù được Tiểu Hoa dạy kèm nhiều như vậy nhưng mà thành tích của nó cũng không phải tốt nhất, chẳng qua là cũng được loại khá. Nhưng dù sao cũng là trường học trọng điểm, muốn thi đậu vào đại học cũng không có vấn đề quá lớn, Tiểu Hoa cũng không có quá nhiều lo lắng.

“Chú Giang, cháu muốn kết hôn với Hiểu Hoa!” Tiểu Hoa mặc dù vẫn đang nói chuyện với Tiểu Hồ nhưng lỗ tai vẫn không tự chủ được nghe động tĩnh bên Cao Giang Cảnh và ba Giang, rớt cục nghe anh nói ra Tiểu Hoa cũng coi như thờ phào nhẹ nhõm.

Ba Giang sững sốt, nhưng mà ông bình thường không nhúng tay vào chuyện của Tiểu Hoa, chỉ là nghiêm túc hỏi: “Cháu có thể bảo đảm cả đời đối xử tốt với Tiểu Hoa chứ? Cả đời đối với con bé không xa lìa không rời bỏ?”

“Cháu có thể!” Cao Giang Cảnh rất khẳng định trả lời.

“Thân thể của Tiểu Hoa có chút phức tạp, nhưng mà cháu có thể bảo đảm vĩnh viễn không can thiệp vào bất kỳ cách làm nào của Tiểu Hoa?” Ba Giang lại hỏi.

Cao Giang Cảnh tiếp tục gật đầu nói: “Cháu có thể bảo đảm.”

“Chuyện của những người trẻ tuổi các cháu chú cũng quản không được, nhưng mà chú hy vọng cháu có thể nhớ kỹ lời hứa hẹn của cháu hôm nay, cùng con gái chú sống đến bạch đầu giai lão, vĩnh viễn chỉ có một người.” Lúc ba Giang nói những lời này hốc mắt đều có chút đỏ lên. Mặc dù trong lòng có chuẩn bị nhưng mà mang con gái của mình một tay nuôi lớn giao vào trong tay người khác vẫn là chịu không được.

Cao Giang Cảnh nhìn bộ dáng này của ba Giang thì trịnh trọng gật đầu một cái.

“Cả đời không được bắt nạt chị của em, không được ngăn cản chị của em về nhà, không được làm chuyện gì có lỗi với chị của em. Về sau tất cả mọi chuyện đều phải nghe chị em, không thể làm cho chị ấy tức giận, cũng không thể làm cho chị ấy đau lòng. Nếu không, em sẽ không bỏ qua cho anh đâu.” Tiểu Hồ cũng nói với Cao Giang Cảnh.

Cao Giang Cảnh còn chưa nói gì thêm thì Tiểu Hoa túm lỗ tai của Tiểu Hồ nói: “Bộ dáng của chị em giống như người dễ bắt nạt hả?”

“Chị, chị... nhẹ một chút... em đang làm chỗ dựa cho chị, chị cũng không cần quấy rối như thế chứ!” Tiểu Hồ lôi kéo tay Tiểu Hoa úy khuất nói.

Tiểu Hoa vỗ vỗ vào hai má của nó cười nói: “Tiểu Hồ nhà chúng ta đã trưởng thành rồi, không tẻ, có thể làm chỗ dựa cho chị! Ha ha! Yên tâm đi! Tin tưởng anh Cao của em, anh sẽ không bắt nạt chị.”

“Không sợ có chuyện, chỉ sợ chuyện bất thành linh sao?” Tiểu Hồ nhỏ giọng phản bác.

“Hử?” Tiểu Hoa nhìn nó.

Tiểu Hồ vội vàng nói: “Không có gì.” Xoay mặt lại nói với Cao Giang Cảnh: “Chuyện đó anh Cao, không, anh rẻ, anh xác định muốn kết hôn? Anh phải nhớ kỹ nếu đã quyết định thì không thể lùi bước!”

Tiểu Hoa đi lên đá một cái làm Tiểu Hồ nhảy ra, nói tiếng đau rồi bỏ chạy về phòng.

“Cần ba làm cái gì không?” Tiểu Hoa sau khi tiễn Cao Giang Cảnh xong trở về thì ba Giang mở cửa rồi hỏi cô.

Tiểu Hoa đưa tay kéo cánh tay của ông làm nũng nói: “Cái gì cũng không cần làm, ba tự chăm sóc tốt cho mình là được. Về sau chờ giúp chúng con giữ đứa nhỏ, chăm sóc cháu thì tốt rồi.”

“Được, ba sẽ chờ đến ngày đó!” Ba Giang vuốt đầu con gái cười nói.

Động tác của Cao Giang Cảnh rất nhanh, vừa trở về thì nói cho người nhà biết chuyện mình tính kết hôn. Người nhà họ Cao vừa nghe thì vội vàng bắt đầu hành động.

Ngày hôm sau ông nội Cao, bà nội Cao và dì nhỏ của Cao Giang Cảnh là dì Lâm, 3 người lại đến cùng ba Giang bàn bạc đám cưới.

Tiểu Hoa nhìn bọn họ khí thế ngất trời thảo luận, ngược lại cảm thấy không có chuyện gì của mình nên ở một bên nhỏ giọng nói chuyện với Cao Giang Cảnh.

Thời gian của Cao Giang Cảnh không nhiều lắm, cho nên chỉ Tiểu Hoa đi đến xong giấy tờ thì kéo cô cùng nhau đi kiểm tra sức khỏe trước khi về quân đội.

Nhà của ông nội Cao rất lớn, lại nói ba Cao thật sự cũng chia phòng ở. Trên danh nghĩa Tiểu Hoa cũng có phòng ở cho nên Tiểu Hoa ngăn cản bọn họ mua

nhà, chỉ nói muốn ở chung một chỗ với người lớn, những thứ khác cũng không có yêu cầu gì.

Người nhà họ Cao nhìn thấy Tiểu Hoa tùy ý như vậy cảm thấy không thể bạc đãi cô, hơn nữa Tiểu Hoa cũng không có người lớn là phụ nữ, cho nên hiện tại Tiểu Hoa cũng theo Cao Giang Cảnh gọi dì Lâm là dì nhỏ nên bà cảm thấy trách nhiệm của mình lớn lao nặng nề. Bà trang hoàng phòng ở, mua quần áo đồ trang sức gì đó cho Tiểu Hoa v.v... Cả người ý chí chiến đấu sục sôi, trên cơ bản cái gì cũng một mình ôm lấy mọi việc. Vì lấy nhiệt tình của dì nhỏ nên Tiểu Hoa cũng từ từ có cảm giác làm cô dâu. Hôn lễ cuối cùng sau khi bàn bạc kết quả là tổng cộng tổ chức hai nơi, một nơi mời người nhà và bạn bè, một nơi ở trong quân đội.

Cao Giang Cảnh về quân đội thì giao giấy tờ chính xác của Tiểu Hoa, hơn nữa bắt đầu xin thời gian nghỉ kết hôn. Một loạt hành động cũng không có gì giấu giếm, cho nên mọi người bên cạnh đã biết hết.

“Tôi nói Giang Cảnh này! Cậu đầu tiên là thẳng chức, bây giờ lại muốn lập gia đình, sự nghiệp và tình yêu đều thu hoạch được. Dù thế nào cũng phải tiếp đãi thật tốt những người bạn thân này là chúng tôi chứ!” Từ Thịnh Duệ ôm lấy bả vai Cao Giang Cảnh nói.

“Tiếp đãi như thế nào cậu nói đi?” Cao Giang Cảnh liếc mắt nhìn hấn, tâm tình rất tốt hỏi.

Cao Giang Cảnh sáng khoái như vậy Từ Thịnh Duệ hơi cảm thấy không quen, nhìn dáng vẻ đặc ý của hấn âm thầm quyết định trên hôn lễ nhất định muốn chúc say anh, làm cho anh không vào động phòng được.

“Tặng quà cưới cho Hiểu Hoa còn lại cũng đừng quan tâm.” Lý Đại Lộ nghe được Tiểu Hoa muốn kết hôn thì dặn dò Lý Hường Dương như thế.

Lý Hường Dương chua xót gật đầu một cái nói: “Đã biết.” Sau đó lại hỏi: “Có thông báo cho Minh Ngọc không?”

Lý Đại Lộ thở dài một hơi nói: “Thôi, Minh Ngọc ngay từ đầu đã rất thích Hiểu Hoa. Sau khi lại biết tất cả mọi chuyện bản thân đã cảm thấy rất xin lỗi Hiểu Hoa, mới vừa có chút bình tĩnh cũng đừng quấy rầy nó. Lại nói lúc này trường quân đội cũng không tiện xin nghỉ, cũng không biết ngày cưới.”

Lý Hường Dương hiển nhiên cũng nghĩ đến, con trai biết tất cả tình hình thực tế đều khinh bỉ mình và vợ, điều này làm cho bản thân từ trước đến nay thương vợ con cũng chịu không nổi. Căn bản không nghe được bất cứ chuyện gì về Hiểu Hoa thì mình đã làm một người chồng thất trách. Lúc này không thể lại đau lòng vì con bé... Mặc dù biết mình thật sự tìm có nhưng đối với ánh mắt xa lạ xa cách của Tiểu Hoa thì Lý Hường Dương không dám đối mặt. Cuối cùng cả đời mình ở trong lòng con bé chỉ là người xa lạ mà thôi.

Cao Giang Cảnh viết báo cáo kết hôn cũng đã rất lâu, cho nên tốc độ trên tổ chức phê chuẩn cực nhanh. Vừa nhận được phê chuẩn thì anh xin nghỉ phép gọi Tiểu Hoa ra kéo cô đến phòng đăng ký Hộ tịch.

Từ Ủy ban nhân dân đi ra Cao Giang Cảnh kéo Tiểu Hoa cảm khái một câu: “Rất cực có giấy chứng nhận rồi!”

“Có giấy chứng nhận thì có gì đặc biệt hơn người, hiện tại đổi chứng nhận cũng rất dễ dàng!” Tiểu Hoa nhìn bộ dáng của anh phản bác nói.

“Nghĩ cũng đừng nghĩ!” Cao Giang Cảnh lớn tiếng nói xong thì lấy cả hai bản giấy chứng nhận kết hôn từ trong túi xách của Tiểu Hoa cất vào trong túi to của mình.

Tiểu Hoa nhìn hành vi cướp giật của anh nhún nhún vai, giữ chặt cánh tay của anh hỏi: “Chồng ơi, hôm nay anh mời em đi ăn cái gì nha?”

Một tiếng ‘chồng’ gọi Cao Giang Cảnh làm cho anh có chút lảng lảng, khoe miệng không khống chế được nhếch lên hỏi: “Em muốn ăn cái gì?” suy nghĩ một chút thì bổ thêm câu “Vợ...”

Tiểu Hoa ngẩng đầu nhìn sau đó chỉ vào một nhà hàng cơm Tây nói: “Cái kia!”

Mặc dù bản thân mình không có hứng thú với cơm Tây nhưng mà lúc này Cao Giang Cảnh lại đồng ý một tiếng rồi lôi kéo Tiểu Hoa vào nhà hàng cơm Tây.

Đám cưới càng ngày càng gần nên Cao Giang Cảnh rút thời gian đi chụp hình cưới với Tiểu Hoa. Cao Giang Cảnh nhìn Tiểu Hoa mặc đầm cưới màu trắng chậm rãi đi về phía mình bất giác tâm tình có chút thả lỏng, cũng không ngại bộ vest trói buộc ở trên người nhìn Tiểu Hoa chằm chằm không chớp mắt.

“Xinh đẹp không?” Tiểu Hoa đi đến trước mắt Cao Giang Cảnh vươn hai cánh tay ra cười hỏi.

“Đẹp lắm!” Cao Giang Cảnh gật đầu một cái, nhưng mà khi Tiểu Hoa xoay người trong nháy mắt nhìn thấy phần lưng Tiểu Hoa phơi da ra vẫn là đen mặt nói: “Đổi đi!”

Tiểu Hoa vô tội mở to hai mắt nói: “Em rất thích mà! Vì sao phải đổi? Anh cũng không phải nói xinh đẹp ư?”

“Quá lộ, không được!” Cao Giang Cảnh cởi áo khoác ra khoác lên trên vai của cô rồi nói thẳng.

Tiểu Hoa mặc kệ ngồi ở trên ghế hỏi: “Anh xem một chút áo cưới bây giờ đi, chỗ đó không hề lộ. Không phải lộ đùi thì chính là lộ ngực, cái này của em đủ bảo thủ rồi không phải sao?”

“Dù sao quá lộ chính là không được, mặc kệ là lộ chỗ nào vẫn phải bảo thủ, chọn cái khác tốt hơn đi.” Cao Giang Cảnh an ủi cô.

Tiểu Hoa chớp mắt chỉ vào một bộ khác ở trên cúp ngực bó sát người phía dưới đuôi cá dài nói với Cao Giang Cảnh: “Em chỉ thích hai bộ này, anh chọn một cái đi!”

Cao Giang Cảnh vừa thấy sắc mặt càng khó coi, mặc dù bộ áo cưới kia cũng còn có thể chấp nhận nhưng mấu chốt là vô cùng bó sát, chính là quá bó sát rồi, Cao Giang Cảnh vẫn là không đồng ý.

Cứ như vậy hai người tốn rất nhiều thời gian, Tiểu Hoa nhìn tính nhẫn nại của Cao Giang Cảnh dùng không tệ lắm mới cố gắng đi đổi một bộ áo cưới cúp ngực. Mặc dù còn có chút bất mãn nhưng so với hai bộ trước thì Cao Giang Cảnh đối với bộ này vẫn có thể chấp nhận, chẳng qua là không dễ dàng gì cho chụp hết phía sau. Cao Giang Cảnh quanh co lòng vòng nhắc nhở Tiểu Hoa lúc cử hành hôn lễ đã là giữa tháng 10 thời tiết cũng sắp lạnh, tốt nhất lại mặc kèm thêm một cái áo khoác. Tiểu Hoa chỉ là cười mà không nói, nghĩ thầm: ‘Ai nói lúc đám cưới em còn mặc bộ này thế?’

Chương 38

Hôn Lễ Hai Nơi

Hôn lễ ngày hôm đó mặc dù có Hạ Đồng khích lệ nhưng mà Tiểu Hoa vẫn là lo lắng đến Cao Giang Cảnh, hai người cuối cùng lại chọn một bộ áo cưới đuôi cá dài coi như kín. Hạ Đồng nhìn dáng vẻ của Tiểu Hoa hạnh phúc bĩu môi nói mình cũng muốn làm cô dâu. Tiểu Hoa chỉ vào Lý Hạo Nam ở bên ngoài đang bàn bạc với Tiểu Hồ làm thế nào để làm khó chú rể ngăn không cho vào cửa, để cho Hạ Đồng mang những lời này nói cho hắn biết.

Hạ Đồng liếc Tiểu Hoa một cái không để ý đến Tiểu Hoa trêu chọc. Bất quá lúc nhìn về phía Lý Hạo Nam cũng là vẻ mặt ngọt ngào, sau đó lặng lẽ ghé vào bên tai Tiểu Hoa nói: “Ít nhất lúc tới kết hôn thì sẽ xem ngày lành, sẽ không để cho chú rể không có cách nào động phòng...”

Lỗi tai của Tiểu Hoa đổ lên, ngày kết hôn cũng không phải mình xem, chờ người lớn hai nhà chọn ngày tốt xong cô mới đột nhiên nghĩ đến phỏng đoán hai ngày kết hôn này thân thể mình lại không khỏe, xoay người nhăn nhó sau khi nói cho Cao Giang Cảnh biết có khả năng này thì anh lại nói không sao. Tiểu Hoa cũng biết Cao Giang Cảnh bởi vì nếu không chọn ngày này thì phải bồi tội hai tuần nữa. Kết quả quả nhiên trước khi ngày đám cưới một ngày thì kinh nguyệt đến tìm.

Toàn bộ hôn lễ rất náo nhiệt nhưng mà bởi vì thân thể Tiểu Hoa hơi khó chịu nên gạt bỏ phần chú ý, cũng không lo lắng khăn trương.

“Ông xã, người dẫn chương trình này thật dài dòng đó! Sao lại còn chưa chấm dứt?” Người dẫn chương trình ở trước mặt miệng lưỡi lưu loát chủ trì, Tiểu Hoa nhỏ giọng nói ở bên tai Cao Giang Cảnh.

Cao Giang Cảnh vội hỏi: “Rất không thoải mái hả?”

Tiểu Hoa duy trì mỉm cười trên mặt thân nhiên gạt đầu một cái: “Có chút, bất quá còn có thể chịu đựng được!”

Cách Tiểu Hoa gần nhất chính là phụ dâu Hạ Đồng đều sắp muốn cười phun ra! May mà phụ rể một bên cũng không hiểu rõ lắm chuyện gì, nếu không Tiểu Hoa muốn tìm cái lỗ trên mặt đất chui vào.

“Xem em vì xinh đẹp mà chọn áo cưới mỏng như vậy, chịu khổ rồi phải không? Về sau phải chú ý nhiệt độ!” Cao Giang Cảnh nhân cơ hội dạy dỗ Tiểu Hoa, ngay từ đầu nhìn thấy áo cưới trên người Tiểu Hoa, lại nhìn thấy nhiều người như vậy nhìn cô thì trong lòng Cao Giang Cảnh còn có chút bất mãn, vợ của mình không có việc gì các người nhìn cái gì vậy?

“Cả đời chỉ có một lần như vậy, anh cũng không để cho em đẹp một chút sao, cũng không thể nào nói như thế chứ? Cẩn thận em hối hận!” Tiểu Hoa cảnh cáo anh nói.

“Em dám! Giấy kết hôn cũng đã nhận, những lời này thu lại đi!” Cao Giang Cảnh ở một bên nhỏ giọng trò chuyện với Tiểu Hoa ý đồ phân tán một chút lực chú ý của cô, chẳng qua là những lời từ miệng Tiểu Hoa làm cho anh có chút không thoải mái.

“Tuân mệnh, tuân mệnh, thu lại!” Tiểu Hoa nhìn thấy dáng vẻ khăn trương của anh vội vàng nói.

Thật vất vả cử hành xong nghi thức Tiểu Hoa lại vội vàng thay quần áo đi ra bàn mời rượu. Chờ đến lúc rốt cục có thể nghỉ ngơi thì dường như nằm xụi lơ trên sofa trong phòng nghỉ. Người khác kết hôn nhìn rất hạnh phúc, sao mình kết hôn lại khó chịu như vậy chứ?

Tiểu Hoa đang cầm ly nước nóng Hạ Đồng vừa mang đến cho cô vừa thổi vừa uống, lại vừa hỏi Cao Giang Cảnh: “Làm bên quân đội có phải sẽ đơn giản một chút hay không vậy anh?”

“Hẳn là như vậy!” Cao Giang Cảnh nhớ lại một chút hôn lễ mình đã từng tham gia gạt đầu một cái.

Vậy là tốt rồi, gương mặt của Tiểu Hoa chậm rãi giãn ra.

Bởi vì không có mua nhà riêng mà ở chung nhà với ông nội bà nội, cho nên hai người lớn tuổi tri kỷ để lại nhà này cho hai đứa cháu rồi chuyển đến nhà con trai ở để cho bọn họ có một không gian yên tĩnh.

Cao Giang Cảnh rửa mặt xong nhìn vợ yêu trên giường thở dài một hơi thật mạnh, thật vất vả anh em của mình cũng không đến náo động phòng mà cô dâu lại... Nhưng không có biện pháp, cách chặn ôm Tiểu Hoa hỏi: “Còn đau không?”

“Không đau, ngày hôm qua có đau một chút, không có việc gì, em đã quen rồi!” Tiểu Hoa miễn cưỡng nói.

Cao Giang Cảnh nâng mặt của Tiểu Hoa lên hôn thật mạnh lên môi của cô, thật lâu mới mơ hồ không rõ nói: “Nhớ kỹ, em nợ anh một đêm động phòng, hai ngày sau cần phải bổ sung lại thật tốt cho anh đó!”

Tiểu Hoa cười cười, buổi sáng rất sớm đã thức dậy trang điểm, mệt mỏi một ngày không có trả lời của anh, ngáp một cái nhắm mắt lại nặng nề ngủ say sưa.

Cao Giang Cảnh nhìn gương mặt vợ yêu ngủ đáng yêu lại hôn xuống hai cái rồi cũng kéo một cái chặn qua ôm lấy Tiểu Hoa nhắm mắt lại, trước khi ngủ còn tự an ủi mình: ‘Còn nhiều thời gian.’

Cứ như vậy chuyện động phòng Cao Giang Cảnh nhớ mong cho đến buổi tối Tiểu Hoa lại mặt mới có thể tiến hành.

Xác định Tiểu Hoa đã không có vấn đề gì ngày lại mặt hôm nay Cao Giang Cảnh vẫn tinh lực dư thừa, tính tình thật vất vả nhẫn nại đến khi Tiểu Hoa và ba Giang còn có Tiểu Hồ tạm biệt, vừa ra khỏi cửa thì Tiểu Hoa còn chưa có phản ứng lại thì anh đã đón xe taxi trở về nhà.

Về nhà đến cửa nhà thì anh nôn nóng ôm lấy Tiểu Hoa đi vào phòng tân hôn của bọn họ. Tiểu Hoa bị ánh mắt của anh nhìn làm cho có chút sợ hãi dọa một chút, chân vừa chạm xuống đất thì đầu tiên là muốn tắm rửa, tắm xong sau đó lại là thúc giục anh đi tắm. Chờ anh sau khi chiến đấu tắm chưa đến 1 phút đi ra thì Tiểu Hoa còn đang cầm máy sấy chậm chạp sấy tóc.

Cao Giang Cảnh nhìn bộ dáng của cô quá chậm nên lấy máy sấy đi, một tay ôm lấy cô đặt lên trên giường đê lên.

Tiểu Hoa vội vàng vươn tay chống trong ngực của anh, áp a áp úng nói: “Chuyện đó... chuyện đó... ông xã, tóc còn chưa có sấy khô nữa? Em...”

Lời nói còn lại đã nói không nên lời, bởi vì bị anh chặn miệng lại...

Khi anh hôn xuống nóng bỏng thì Tiểu Hoa cuối cùng buông không chống cự, quân lính tan rã, không tự chủ phát ra tiếng rên rỉ rất nhỏ, vươn tay ôm lấy anh...

Hôm nay Cao Giang Cảnh rốt cục hoàn thành chuyện mình đã nhớ mong lâu nay, Tiểu Hoa hoàn toàn thuộc về anh.

Ngày hôm sau Tiểu Hoa từ trong đau thắt lưng tỉnh lại thì cực kỳ khó chịu, bụng đau âm ỉ, trên người giống như bị vật nặng đè cảm thấy nặng trĩu, vừa

mở mắt thì nhìn thấy trước ngực mình có một cánh tay màu đồng để ngang qua, hai chân cũng bị một cái đùi giam lại, dưới cổ giống như cũng có một cánh tay.

Tiểu Hoa nhìn tư thế thoải mái của người đàn ông này bên cạnh chỉ có thể cảm thán: ‘Mình sao lại rơi vào tình huống như vậy, cũng may còn sống, thật không dễ dàng mà!’ Tinh tế nhìn gương mặt đang ngủ của Cao Giang Cảnh, Tiểu Hoa cẩn thận lấy cánh tay của anh ra, tiếp đến rút chân của mình ra. Lúc nhìn đầu chuẩn bị cầm lấy quần áo để một bên thì sau lưng vươn ra hai cánh tay kéo cô lại trên giường!

“A...” Tiểu Hoa kinh ngạc kêu lên, Tiểu Hoa nhìn đôi mắt đen láy của Cao Giang Cảnh bĩu môi không tiếng tức giận hỏi: “Có thể đứng dậy được chưa?”

“Bà xã!” Cao Giang Cảnh gọi rồi hôn lên miệng của cô, vùi đầu vào trong cổ của cô thì thầm: “Em là của anh!”

Tiểu Hoa ôm anh, vỗ vỗ lưng của anh nói: “Em là của anh, là của anh, bây giờ để cho em đứng lên được chứ?”

Hai người đều không biết mình không có mặc quần áo nên vừa cử động như vậy dầu hôn rậm rạp chằng chịt của Cao Giang Cảnh đập vào mặt... Thật vất vả chờ khi Cao Giang Cảnh thỏa mãn bò khỏi giường thì Tiểu Hoa đã không còn một chút sức lực, tức hận nhìn tinh thần sáng láng của Cao Giang Cảnh rồi chỉ huy anh chuẩn bị nước tắm cho mình, chuẩn bị một chút thức ăn đã đến giờ cơm trưa.

Cao Giang Cảnh nhìn Tiểu Hoa khó khăn cầm lấy đôi đũa chuẩn bị ăn cơm thì ở bên cạnh muốn giúp đỡ. Kết quả Tiểu Hoa không cần, Cao Giang Cảnh sờ sờ mũi ngược ngùng nói: “Chuyện đó... anh có chút thô lỗ rồi, em còn đau không?”

“Anh cứ nói đi?” Tiểu Hoa liếc mắt nhìn hấn một cái, buông tha cho đôi đũa mà nâng chén cháo có chút mùi khét lên uống.

Tiểu Hoa uống xong hai chén cháo thì lại ngã đầu lên trên giường ngủ.

May mà Cao Giang Cảnh còn biết tiết chế, bởi vì sáng sớm hôm sau bọn họ còn phải chạy đến doanh trại quân đội của Cao Giang Cảnh mời mọi người ăn cơm.

Tiểu Hoa dậy thật sớm, nhìn dấu vết trên cổ qua một ngày còn chưa tan hết cầm lấy hộp phấn trên bàn hưng hăng đánh lên, ý đồ che giấu một chút.

Tiểu Hoa mặc sườn xám màu đỏ thẫm, mang theo quần áo đơn giản để tắm thay và đồ dùng rửa mặt. Sau khi chuẩn bị xong thì đi cùng Cao Giang Cảnh đến doanh trại quân đội của anh.

Trong lúc các chiến hữu hát quân ca không có gì lãng mạn thì Tiểu Hoa kéo Cao Giang Cảnh đi về phía căn tin dùng để làm nơi ‘lễ đường’ kia. Lần hôn lễ này người dẫn chương trình hiển nhiên nói ngắn gọn hơn, nói hai câu thì tuyên

bổ tiệc cưới bắt đầu. Trong hôn lễ âm ỉ nhất chính là uống rượu, đây cũng không giống như buổi hôn lễ trước, có thể dùng ly rượu bắt đầu mời rượu, mọi người đều là uống thật sự.

Cao Giang Cảnh lấy ly rượu của Tiểu Hoa từ Từ Thịnh Duệ đưa cho nói: “Vợ tôi không uống được rượu, cậu đừng có dọa cô ấy.”

“Được được được, chị dâu không thể uống anh uống thay cũng được, chúng tôi sẽ không để ý, các anh em, lên!” Từ Thịnh Duệ cũng không thèm để ý cười híp mắt nói.

Ngay sau đó một đám người tới ào ạt mời rượu làm cho Tiểu Hoa trầm nghĩ: ‘Chẳng lẽ mình gả cho một người nghiện rượu?’ Bất quá Tiểu Hoa nhìn thấy mọi người đều khí thế ngẩng cao cũng không dám khuyên mà trốn ở một bên nhìn bọn họ cùng uống rượu.

“Hiệu Hoa, bị dọa hả?” Lâm Hạo Hiên đi đến trước mặt Tiểu Hoa nhỏ giọng hỏi.

Tiểu Hoa cười gật đầu một cái nói: “Anh Hạo Hiên, chiến sĩ nơi này của các anh rất nhiệt tình!”

Lâm Hạo Hiên cười cao giọng nói: “Các anh em, chúc say cậu ta, cho tên nhóc này đẹp mặt, chúc say cậu ta để cho cậu ta không có sức lực động phòng.”

“Đừng đừng đừng! Tốt xấu gì cũng chừa cho tôi chút khí lực chứ, tôi muốn đi vào động phòng chứ không thể bị mang vào được, như vậy rất mất mặt...” Cao Giang Cảnh vừa nghe thế vội vàng hô.

Mọi người cũng không nghe anh mà hét to đều cầm lấy ly rượu xông về phía anh... Bất quá dường như tử lượng của Cao Giang Cảnh cũng không tệ, cho nên lúc kết thúc tuy lảo đảo nhưng vẫn còn có thể tự mình đi.

Đến dưới lầu ký túc xá thì có mấy chiến hữu quen thuộc lại kêu lên: “Doanh trường Cao, anh có phải ôm cô dâu vào động phòng hay không? Có thể ôm hay không? Nếu không thể thì anh em sẽ làm thay anh.”

Cao Giang Cảnh đẩy hẳn ra một cái rồi ôm ngang lấy Tiểu Hoa nói: “Sức lực ôm vợ vẫn phải có, mấy người các cậu đừng nói nữa thì ngày mai sẽ thêm com cho các cậu!”

“Chuyện ngày mai thì ngày mai nói sau, bây giờ nên nói thì phải nói, nên nháo thì phải nháo... Các cậu nói có đúng không?” Từ Thịnh Duệ ở một bên cười nói.

Mọi người ồn ào cùng nhau đi theo Cao Giang Cảnh lên trên, bậc thang 3 tầng lầu Cao Giang Cảnh đi cũng không ổn, dọa cho Tiểu Hoa sợ tới mức vội ôm lấy cổ của anh, sợ rớt xuống chọc cho mọi người cười nhạo một trận.

Nháo động phòng rất kịch liệt, dù là Tiểu Hoa cũng bị buộc hôn Cao Giang Cảnh lại vài cái, càng đừng nói đến bọn họ ùn ùn đòi ăn cái gì kẹo cưới, chuyện đi cầu độ một...

Thật vất vả Chính ủy nhìn thấy thời gian không còn sớm mới giúp đuổi bọn họ đi.

Chờ bọn họ đi rồi Tiểu Hoa vội vàng đi tắm, Cao Giang Cảnh qua loa dọn dẹp phòng một chút.

Cao Giang Cảnh đi tắm xong đi ra nhìn thấy Tiểu Hoa cũng lau tóc xong thì kéo cô qua đặt trên đùi của mình, hôn hai gò má của cô nói: “Lúc này anh có thể động phòng rồi phải không?”

“Cũng không phải là chưa làm qua, còn nhớ mong gì chứ?” Tiểu Hoa đỏ mặt nhẹ giọng trách mắng.

Cao Giang Cảnh ôm lấy cô vừa đi vừa nói chuyện: “Động phòng là 1 trong 4 niềm vui của cuộc sống, sao lại không thể nhớ được?”

Tiểu Hoa đắm nhẹ anh cười nói: “Cả đầu đều là những thứ này, anh cũng không biết mắc cỡ à!”

Vừa mới nói xong đã bị Cao Giang Cảnh ném lên trên giường, Cao Giang Cảnh tháo khăn tắm quấn trên người một cái rồi nhào tới, vừa cắn vừa nói: “Vợ của mình còn mắc cỡ làm gì?”

Tiểu Hoa kéo chăn một bên qua thương lượng với anh: “Ông xã, em lần đầu tiên tới nơi này anh chừa cho em chút mặt mũi được không? Em cũng không muốn sáng mai không rời giường được!”

“Không có việc gì! Không ai dám nói em đâu, yên tâm đi!” Cao Giang Cảnh hơi khàn khàn nhỏ giọng nói ở bên tai cô.

Khi quần áo trên người đều bị cởi hết thì Tiểu Hoa biết đã không thể ngăn cản nên then thùng nói: “Tắt đèn đi!”

“Tuân lệnh!” Cao Giang Cảnh cầm lấy một cây bút bi trên tủ đầu giường ném về cái nút đèn huỳnh quang, trong nháy mắt phòng tối đen. Cao Giang Cảnh lại mang lực chú ý đến trên người Tiểu Hoa...

Chương 39

Cuộc Sống Bình Thản Trong Quân Đội

Hôm sau chờ lúc Tiểu Hoa tỉnh lại thì Cao Giang Cảnh đã về đơn vị, Tiểu Hoa xoa thắt lưng đau nhức không thôi rồi mặc quần áo vào run rẩy bước vào phòng vệ sinh tắm rửa sạch sẽ. Sau khi rửa mặt xong thay bộ quần áo khác Tiểu Hoa mới chậm rãi đi thăm phòng của liên đội dành cho cô và Cao Giang Cảnh

ở. Phòng không lớn có một phòng ngủ, một phòng khách, một phòng bếp, một phòng vệ sinh, còn có cái ban công. Trong phòng trang trí cũng rất đơn giản, phòng ngủ ngoài trừ bày cái giường cho hai người ra chính là một cái giá sách, một cái tủ quần áo lớn và một cái máy tính bàn, nhìn kỹ một chút còn có đường dây mạng. Trên giường bày đều là đệm chăn bộ đội, vừa mở tủ quần áo ra thì nhìn thấy bên trong cũng chỉ có quần trang ngự trang của Cao Giang Cảnh và hai bộ quần áo hàng ngày cùng với các loại đệm chăn chờ giặt. Trong giá sách để một chút sách của Cao Giang Cảnh, phần lớn là có liên quan đến chuyện quân sự.

Phòng khách lớn hơn phòng ngủ một chút, chắc là nguyên nhân phòng bếp và phòng vệ sinh chiếm ít diện tích nhất. Trong phòng khách có một bộ ghế bằng gỗ, phía trước có cái bàn trà, đối diện có tivi và tủ để tivi. Đến gần phòng bếp có bày một cái bàn vuông ăn cơm, bên cạnh bàn trong góc tường có để 10 cái ghế xếp rất cao, bên cạnh bàn cũng để một cái ghế, trên bàn có một cái cặp lồng cơm đậy kín. Tiểu Hoa đến gần nhìn thì phát hiện bên cạnh có tờ giấy, phía trên có viết 'đây là bữa sáng của Tiểu Hoa', cô nhìn nhìn đồng hồ trên tường thì đã hơn 9 giờ. Tiểu Hoa mở cặp lồng cơm ra thì nhìn thấy bên trong là chén cháo, mặc dù có chút nguội nhưng Tiểu Hoa vẫn ăn nó.

Sau khi ăn xong Tiểu Hoa cầm cặp lồng cơm không lại đi đến phòng bếp, phòng bếp ngược lại dọn dẹp không tề, nồi chén muông đũa đều có, hơn nữa nhìn thấy đều là mới, dao và tấm thớt, tủ lạnh đầy đủ mọi thứ. Tiểu Hoa rửa cặp lồng cơm xong lau khô tay ngồi ở trong phòng khách nhìn chằm chằm tất cả trước mắt ngăn người.

Phòng mặc dù không lớn nhưng mà thứ nên có đều có, ngay cả máy tính, phòng bếp cũng chuẩn bị đầy đủ. Hiển nhiên xem ra ý của Cao Giang Cảnh là muốn để mình ở nơi này, chẳng qua là mình ở nhưng không yên lòng về Tiểu Hồ và ba, cũng không biết một khi theo quân có thể tùy lúc rời đi hay không. Nếu có thể tùy lúc rời đi thì còn không sao cả, khoảng cách cũng không phải rất xa, cũng chỉ là vấn đề ngồi yên mấy giờ thôi, cách 2 - 3 ngày về thăm là được. Nếu như không thể thì mình kiên quyết sẽ không đồng ý ở lại chỗ này.

Sau khi suy nghĩ thông suốt Tiểu Hoa lại đi vào phòng ngủ xếp chăn đệm lại, nhìn ra bên ngoài thì thấy trên ban công lại có một máy giặt và cái thau, thuận tiện muốn giặt chăn đệm nên lấy nó quăng vào máy giặt, đến lấy bột giặt và nước vào rồi bấm nút để cho nó bắt đầu tự giặt.

Ban công chỉ có một vòng lưới sắt ngăn chung quanh không cao, bên ngoài dãy nhà lầu còn có một loạt hàng cây to. Tiểu Hoa nhìn thấy một ít cành lá của cây to đã muốn đưa vào ban công không khỏi giật giật khóe miệng, cô dựa vào cửa nhỏ của phòng ngủ ngoài ban công suy nghĩ. Đây cũng quá thuận tiện cho kẻ trộm rồi, không đúng, nơi này cả ngày đều có người tuần tra, hơn nữa thao trường huấn luyện cách chỗ này không xa. Tiểu Hoa không khỏi xấu hổ vì suy nghĩ của mình, sao mình lại có thể không tin những chiến sĩ đáng yêu đó chứ?

Giặt chần đệm xong lấy nó ra phơi trên thanh sắt, Tiểu Hoa lấy bộ quần áo hôm qua mình mặc bỏ vào túi chuẩn bị lúc trở về thì thả tới tiệm giặt quần áo Vui Vẻ là có thể vĩnh viễn giữ được. Về phần quần áo của Cao Giang Cảnh không phải là một bộ quân trang sao, còn dày như vậy, cũng không biết bình thường anh xử lý như thế nào.

Không có chuyện gì làm Tiểu Hoa trở về phòng mở máy tính, vô tâm gõ chữ tùy ý xem.

...

“A...” Tiểu Hoa đang mở nhạc nghe nên không có nghe thấy tiếng mở cửa, bị người ôm từ sau lưng lên làm cho kinh ngạc.

Tiểu Hoa vừa ngẩng đầu nhìn thấy Cao Giang Cảnh rồi liếc anh một cái, không tiếng tức giận hỏi: “Nhớ rõ mua tủ lạnh, sao lại không nhớ rõ mua thức ăn, mua gạo, mì, dầu, muối thế? Tất cả đều là bia, cẩn thận có bụng bia đấy!” Thật ra là lúc giữa trưa Tiểu Hoa chuẩn bị nấu cơm, đến phòng bếp mở tủ lạnh ra thì nhìn thấy bên trong chính tề một tủ đầy bia, trong tủ chứa đồ cũng trống rỗng.

“Cái đó là mọi người gửi... lại nói em vừa tới anh cũng không tính cho em nấu cơm, chúng ta đi căn tin ăn.” Cao Giang Cảnh vội vàng giải thích.

Nói như vậy cũng nghe được đi, Tiểu Hoa đẩy đẩy anh nói: “Vậy còn không buông em xuống, bây giờ là giữa trưa đấy?”

Cao Giang Cảnh ôm hôn cô một cái mới thả cô xuống dưới, giúp cô chỉnh lại vạt áo mới dẫn cô đi đến căn tin quân đội. Dọc theo đường đi Cao Giang Cảnh đi ở phía trước hưng phấn nói cho Tiểu Hoa biết chỗ đó là thư viện, chỗ đó là câu lạc bộ, chỗ đó có quầy bán đồ lặt vặt...

Tiểu Hoa nhìn dáng vẻ hưng trí bừng bừng của anh cảm thấy ngượng ngùng không dám quấy rầy anh, nhưng dù sao ánh mắt người chung quanh nhìn mình rất kỳ quái. Cho nên Tiểu Hoa vẫn là vươn tay kéo anh: “Ông xã, sao mọi người lại đều nhìn chúng ta vậy?” Tiểu Hoa giả bộ vô tình phát hiện tò mò hỏi.

Cao Giang Cảnh lúc này mới chú ý tới chung quanh không ít người cố ý chậm bước chân nhìn bọn họ. Ánh mắt của Cao Giang Cảnh nhíu lại quét một vòng mới tốt một chút, dù vậy cũng có không ít người ra vẻ quen biết gọi cô là chị dâu rồi chị dâu. Tiểu Hoa căn bản không biết ai chỉ phải nâng khuôn mặt tươi cười gật đầu chào hỏi.

“Đừng để ý đến bọn họ, dù sao em cũng không biết!” Cao Giang Cảnh thấp giọng nói.

Tiểu Hoa cứng người tỏ vẻ bất động, từ trong kẽ răng nặn ra một câu: “Như vậy rất không lễ phép đấy?”

Cao Giang Cảnh không có nói gì nữa, có điều rõ ràng là bước chân nhanh hơn. Tiểu Hoa cũng chỉ đành đuổi theo anh. Trong quân doanh không được nắm

tay cho nên Tiểu Hoa giống như cô vợ nhỏ đi theo phía sau Cao Giang Cảnh. Tiểu Hoa lơ đãng hung hăng liếc hai mắt nghĩ thầm: ‘Đi nhanh như vậy làm gì? Giống như là đang chạy bước nhỏ vậy, cũng không biết thương hương tiếc ngọc một chút nữa.’

Đến căn tin, Cao Giang Cảnh trực tiếp dẫn Tiểu Hoa từ cầu thang đi lên lầu hai.

Lúc này có người quan hệ tốt với Cao Giang Cảnh đã lấy cơm giúp bọn họ xong. Tiểu Hoa đi theo Cao Giang Cảnh ngồi xuống, vốn đã biết đám người Từ Thịnh Duệ muốn chào hỏi nhưng lại nghe Cao Giang Cảnh giới thiệu là người không biết.

“Chị dâu, thấy chỗ này của chúng tôi thế nào?” Chào hỏi xong Từ Thịnh Duệ cười hỏi.

Tiểu Hoa cũng cười nói: “Không tệ! Chỉ là thiếu người thân một chút...”

“Chị dâu, chuyện này chị cũng không biết chứ trong đây có mấy đứa nhỏ đến trường ở trong thành phố, các chị dâu đều đi chăm sóc bọn nó, còn có vợ của Chính ủy Triệu sinh con, có mấy người đi bệnh viện thăm, còn có đi làm ở bên ngoài cuối tuần mới tới được...” Sau khi Cao Giang Cảnh lên chức Doanh trưởng thì Trương Kiến được đề bạt lên chức Đại đội trưởng vội vàng giải thích cho Tiểu Hoa biết.

Tiểu Hoa có chút nghi ngờ hỏi: “Chỗ này của các cậu đi ra ngoài dễ dàng hay không?”

“Dễ dàng! Sao lại không dễ chứ, mỗi ngày đều có xe đi vào trong thành phố làm việc, cùng đi theo là được! Lúc trở về gọi điện thoại để cho bọn họ thuận tiện chờ về là được, rất dễ dàng!” Từ Thịnh Duệ nói tiếp theo.

“Người ta còn làm việc mà! Như vậy không quá rầy rả hả?” Tiểu Hoa lại hỏi.

Cao Giang Cảnh gấp cho Tiểu Hoa một miếng bông cải xanh cô thích rồi nói: “Đều có cố định thời gian, chỉ cần không vượt quá khoản thời gian kia sẽ không sao!”

Tiểu Hoa hiểu rõ gật đầu một cái cười cười với anh, cúi đầu bắt đầu ăn cơm.

Buổi chiều Cao Giang Cảnh không có việc gì, vì thế sau khi nói cho mọi người biết một tiếng thì dẫn Tiểu Hoa đi tham quan quân trại. Tiểu Hoa nhìn các chiến sĩ trong thao trường khí thế ngất trời đang huấn luyện cũng cảm thấy rất kích tình. Cao Giang Cảnh còn dẫn Tiểu Hoa ngồi trên xe tăng, Tiểu Hoa chưa bao giờ say xe, không say máy bay, cũng không say tàu mà lần đầu tiên biết choáng váng là mùi vị gì, cô choáng váng vì xe tăng.

Từ trên xe tăng xuống, Tiểu Hoa phải nhờ Cao Giang Cảnh đỡ mới có thể miễn cưỡng đứng vững, mặt trắng bệch nói: “Không đi lòng vòng nữa, trở về nghỉ một lát.”

Cao Giang Cảnh lúc này mới trong tiếng cười của mọi người đỡ Tiểu Hoa về phòng. Nghỉ ngơi xong Tiểu Hoa nhìn thời gian còn sớm, sau khi hỏi qua Cao Giang Cảnh thì kêu anh lái xe chở mình đi mua vài thứ về. Trong nhà trống rỗng, tuy nói phòng bếp coi như tương đối đầy đủ nhưng mà ngay cả đôi đũa cũng không có chứ đừng nói đến những thứ khác.

Cao Giang Cảnh cũng biết mình chuẩn bị không đủ, không nói hai lời đã kêu tài xế chở bọn họ đi mua.

“Sao anh lại không lái xe?” Lúc Cao Giang Cảnh gọi điện thoại thì Tiểu Hoa tò mò hỏi.

Cao Giang Cảnh nhìn cô nói: “Đồng chí Giang Hiểu Hoa, ý thức an toàn của em chưa đủ, quan tâm chồng mình chưa đủ, cần phải tăng cường! Buổi trưa không phải anh uống rượu hay sao?”

Tiểu Hoa ‘phụt’ cười nói: “Đây là em sai, em thừa nhận! Xin bày tỏ xin lỗi với đồng chí Cao Giang Cảnh và bảo đảm về sau sẽ tăng cường về hai phương diện này.”

Tiểu Hoa nói xong hai người đối mặt cùng cười, lúc này mới đi vào cửa.

Đến siêu thị, Tiểu Hoa chỉ huy Cao Giang Cảnh đẩy hai chiếc xe còn cô đi trước lấy đồ dùng hằng ngày để vào, mua muống, dưa, chén, và mấy hộp gia vị v.v... Lại đi mua chăn đệm khăn trải giường mới, còn có khung hình, khăn trải bàn v.v... và gạo, mì, dầu, muối, gia vị v.v...

Cuối cùng hai chiếc xe đẩy cũng không còn chỗ, Tiểu Hoa lại đi đẩy một cái nữa. Cũng may xe đẩy có thể đẩy ra cửa tài xế mới có thể giúp bọn họ mang đồ vào trong xe.

“Chị dâu đây là tính ở lâu hả?” Tài xế cười hỏi. Tài xế họ Trương, mọi người đều gọi hắn là tiểu Trương. Tiểu Hoa cũng theo Cao Giang Cảnh cùng gọi hắn là tiểu Trương.

Tiểu Hoa nói: “Có cơ hội thì thường xuyên đến đây, chẳng qua là mua sẵn đồ trong nhà, như vậy tùy lúc tới đây cũng tiện hơn.”

“Đúng vậy! Bất quá lần sau chị tới không cần mua mấy thứ như rau dưa, thịt. Phòng bếp mỗi ngày đều có mua đồ tươi mới về, chị muốn mua gì thì liệt kê ra trước một ngày đưa cho bọn họ, bọn họ sẽ giúp chị mua về.” Tiểu Trương đề nghị với Tiểu Hoa.

Tiểu Hoa vừa nghe vội vàng nói: “Cám ơn nha! Vừa hay, rất nhiều chuyện tôi cũng không biết!”

“Không có gì! Chị dâu cùng mấy chị dâu chung ký túc xá trao đổi một chút là tốt thôi! Trên cơ bản không có chuyện gì! Quân đội của bọn em cũng không phải vùng núi xa xôi gì, cho nên còn rất dễ dàng.” Tiểu Trương trả lời.

Tiểu Hoa gật đầu một cái bày tỏ đồng ý.

Về đến phòng, Cao Giang Cảnh đặt Tiểu Hoa ở trên sô pha chủ động thu dọn. Tiểu Hoa hơi mệt lại nhìn anh thu dọn đồ đạc, quét nhà, lôi kéo, lau bụi v.v... Có phải nên khen ngợi cổ vũ anh hay không, kết quả anh làm việc càng hăng say. Thậm chí còn đem đóng chặn buổi sáng Tiểu Hoa mang giặt gấp lại một chút.

Tiểu Hoa sững sốt, có chút khó tin hỏi: “Ông xã, về sau em cũng phải gấp chặn vuông góc như vậy hả?”

Cao Giang Cảnh vừa nhìn cũng có chút ngốc, gãi gãi đầu ngược ngùng nói: “Không sao, cái đó về sau để anh gấp chặn cho.”

“Nhưng mà em thức dậy trễ hơn anh.” Tiểu Hoa hỏi.

“Không sao, để anh về gấp là được!” Cao Giang Cảnh cam kết.

Tiểu Hoa liếc mắt xem thường nói: “Vạn nhất có người vào phòng không phải là chê cười chết em sao? Mặc dù em gấp không được vuông góc như các anh nhưng mà em còn có thể gấp chỉnh tề, không gấp chặn còn nghĩ ra dáng vẻ gì nữa?” Tiểu Hoa lại nhìn đồng hồ phía sau tivi nói: “Anh dọn dẹp trước, em đi nấu cơm.”

“Anh đi căn tin lấy là được, đừng nấu vất vả.” Cao Giang Cảnh ngăn cản nói.

Tiểu Hoa khoát khoát tay nói: “Không có việc gì, nấu chút cháo làm hai món ăn là được, anh đi mua bánh bao đi! Em sợ anh uống cháo không đủ no.”

Cao Giang Cảnh gật đầu một cái đi ra ngoài.

Tiểu Hoa rất nhanh thu dọn xong phòng bếp, đây là bữa cơm gia đình đầu tiên cô lấy gạo nấu.

Bởi vì hiểu rõ lượng cơm ăn của Cao Giang Cảnh cho nên Cao Giang Cảnh rất nể tình quét sạch tất cả thức ăn, cũng chủ động gánh vác chuyện rửa chén. Hai người ở trên sô pha ôm nhau cùng xem tivi, trò chuyện trong ngày, tắm rửa xong Cao Giang Cảnh ôm Tiểu Hoa nghỉ ngơi sớm.

Bởi vì ra vào coi như thuận tiện nên Tiểu Hoa bắt đầu cuộc sống chạy đến 3 chỗ là quân đội, nhà ba, nhà chồng. Trên cơ bản ở quân đội đến thứ 6 rồi chạy về Bắc Kinh, thăm xong ông bà nội lại đi thăm ba mẹ chồng. Cao Giang Cảnh có thời gian cũng sẽ ở bên cô, không có thời gian thì Tiểu Hoa ở một mình. Đối với chuyện này không phải rất mệt nhọc vì bên ba khắp nơi, ngược lại Tiểu Hoa cảm thấy mình còn có thể thích ứng rất tốt.

Chương 40

Vợ Lính Giúp Đỡ Lẫn Nhau

Sau đám cưới cuộc sống hạnh phúc bình thản như vậy Tiểu Hoa rất vừa lòng, mặc dù chạy tới chạy lui có chút bận rộn.

“Cốc cốc cốc...” Tiểu Hoa đang ngồi ở trước mặt máy tính gõ chữ muốn chia bản thảo nộp cho tòa soạn tạp chí thì lúc này truyền đến tiếng gõ cửa dồn dập.

“Ai vậy?” Tiểu Hoa bởi vì tính chất của công việc nên ngồi ở trong phòng, ngoại trừ buổi sáng đi ra ngoài chạy hai vòng rèn luyện sức khỏe còn lại chỉ là ở phòng nấu cơm, gõ chữ, luyện yoga một chút v.v... Mà Cao Giang Cảnh trên cơ bản đều dùng chìa khóa mở cửa nên Tiểu Hoa rất ít tiếp xúc với người khác, đây vẫn là lần đầu tiên nghe được có người gõ cửa.

Vừa mở cửa ra thì nhìn thấy một phụ nữ trung niên đang đứng trước cửa với vẻ mặt rất là lo lắng, hơn nữa hơi co quắp.

“Chào dì, xin hỏi dì tìm ai?” Tiểu Hoa tò mò hỏi.

Phụ nữ này vội vàng lôi kéo tay Tiểu Hoa nói: “Chuyện đó, cháu là vợ của Doanh trưởng Cao phải không?”

Tiểu Hoa gật đầu một cái.

Phụ nữ cắn cắn môi mới nhanh chóng nói: “Tôi cũng là vợ quân nhân, chuyện đó... đưa bé nhà Chính ủy Triệu vừa sinh không lâu bị bệnh muốn đưa đi bệnh viện khám nhưng không đủ tiền. Lúc gọi điện thoại thông báo thì Chính ủy Triệu không có ở đây, là Doanh trưởng Cao nhận điện thoại, cậu ấy nói...”

Tiểu Hoa vừa nghe thế này không đợi bà nói xong cũng biết có ý gì, vội vàng lên tiếng nói: “Đã biết, cháu đi lấy thẻ rút tiền.” Cô bỏ chạy vào phòng mở ví ra lấy thẻ rút tiền đi ra lại cầm thêm tờ giấy ghi mật mã lấy nó giao cho phụ nữ kia, sau đó lại hỏi: “Cháu còn có thể giúp gì không?”

“Cùng đi đến bệnh viện. Có làm trễ nải công việc của cháu không?” Phụ nữ hỏi.

Tiểu Hoa lắc đầu, quay người lại vội vàng cầm túi, áo khoác và chìa khóa đi theo phụ nữ đó cùng nhau chạy xuống lầu.

Dưới lầu có một cô gái hơi mập mập ôm đứa nhỏ ở trên xe lo lắng chờ. Tiểu Hoa lên xe lấy tay sờ sờ trán của đứa bé rất nóng, lại thấy môi có chút tím tái thâm nghị không tốt, phỏng đoán là tim có vấn đề, hơn nữa đứa bé còn phát sốt. Vợ vàng kêu tài xế chạy nhanh một chút.

Phụ nữ ngồi ở hàng trước tò mò hỏi: “Cháu biết y thuật?”

Tiểu Hoa nói: “Học Trung y 2 năm.” Sau đó nói với mẹ của đứa bé: “Chị à, tim đứa bé không tốt lắm có phải không?”

“Ừ! Bác sĩ nói là bệnh tim bẩm sinh, chỉ cần chú ý không để cảm lạnh là được, nhưng mà...” Cô gái kia lại sốt ruột đến độ chảy nước mắt.

“Ôm đứa bé nhỏ nửa ngồi dậy, đầu hơi ngửa ra sau để cho nó hô hấp giữ thông suốt. Tiểu Trương, cậu mở nhiệt độ thoải mái một chút! Trực tiếp đi đến bệnh viện An Trinh Bắc Kinh, nơi đó chuyên trị bệnh này.” Tiểu Hoa sau khi

dẫn dò xong bắt đầu lấy điện thoại gọi hỏi thăm bác sĩ bệnh viện An Trinh. Sau khi hỏi thì kể tình huống của đứa bé cho bác sĩ biết.

Đôi phương sau khi nhận được điện thoại rất là phụ trách hỏi thăm tất cả tình trạng sau đó dặn người nhà không cần gấp, bọn họ sẽ nhanh chóng sắp xếp nhập viện cho đứa bé.

“Chị à, chị cũng đừng nóng vội, trước đó chị nói đứa bé cũng không cần giải phẫu, nói vậy không có vấn đề gì quá lớn, chị nóng vội thành bộ dáng này làm sao còn có thể chăm sóc đứa bé được chứ?” Sau khi sắp xếp xong tất cả Tiểu Hoa nhìn dáng vẻ mẹ đứa bé lo lắng thì an ủi.

Phụ nữ ngồi hàng trước cũng vội vàng nói: “Đúng vậy đúng vậy, tiểu Từ à! Nghe lời tiểu Giang nói đi, đúng vậy! Chồng dì cũng nói cho dì biết, tiểu Giang là sinh viên tài giỏi nhất Bắc Đại, hiểu biết rất nhiều thứ!”

“Cám ơn, cám ơn... Nếu như không có mọi người giúp đỡ thì cháu có cũng không biết nên làm gì bây giờ?” Cô gái gọi là tiểu Từ này trải qua an ủi cảm xúc cũng tốt hơn một chút, vội vàng nói cám ơn mọi người.

Tiểu Hoa vội vàng nói: “Không có gì, đều là hàng xóm với nhau, không cần phải khách sáo như thế chứ?”

Cứ như vậy khoảng chừng một tiếng mới đến, vừa đến bệnh viện đã có bác sĩ hiểu rõ tình hình ra đón đứa bé, chụp dưỡng khí lên mặt cho đứa bé rồi đẩy đi vào. Nhìn đứa bé vào phòng kiểm tra tâm tình của Tiểu Hoa mới từ từ bình tĩnh lại.

Một y tá đi tới nói với các cô: “Các cô người nào đi làm thủ tục nhập viện một chút?”

Người phụ nữ trung niên để cho Tiểu Hoa gọi mình là dì Lưu lấy thẻ rút tiền trước đó Tiểu Hoa đưa cho từ trong túi ra. Tiểu Hoa nhìn một chút nhận thẻ, hỏi mẹ đứa bé là chị Từ một ít thông tin cơ bản rồi một mình đi theo y tá đóng tiền viện phí.

Chờ lúc Tiểu Hoa trở về thì kiểm tra còn chưa có kết thúc, đợi một lát bác sĩ đi ra nói với các cô: “Cũng may đưa vào cũng tương đối kịp lúc. Bây giờ chúng tôi chủ yếu trị cảm lạnh phát sốt cho đứa bé trước. Bất quá, chờ cảm lạnh của đứa bé hết vẫn là nhanh chóng làm giải phẫu thôi, đứa bé dưới 1 tuổi giải phẫu thành công tương đối cao, tỷ số chữa khỏi cũng cao. Mọi người suy nghĩ một chút, giải phẫu này càng sớm càng tốt.”

“Không thành vấn đề, bác sĩ xem làm thế nào tốt nhất cho đứa bé thì cứ làm, chúng tôi không có ý kiến!” Tiểu Hoa sau khi nghe xong nhìn thấy hai người không nói gì thì trực tiếp trả lời.

Chị Từ sững sốt một chút hỏi: “Giải phẫu cần bao nhiêu tiền?”

“Chi phí giải phẫu đại khái cần chuẩn bị khoản 3 - 4 vạn!” Bác sĩ trả lời.

Chị Từ do dự một chút, thấp giọng nói: “Chúng tôi cần suy nghĩ một chút...”

“Suy nghĩ cái gì? Chữa bệnh cho đứa bé quan trọng hơn, còn thiếu bao nhiêu đi về nhà lấy một ít cho cháu mượn, mọi người còn muốn gom góp một chút đây, đứa bé quan trọng hơn.” Dì Lưu nhíu mày một cái nói.

Tiểu Hoa cũng vội vàng nói: “Đúng vậy đó! Chị Từ, dì Lưu nói rất đúng, đứa bé quan trọng hơn, chuyện tiền chị không cần phải lo lắng.”

“Cám ơn mọi người, tiền này tính là cháu mượn, cháu sẽ nói anh Khẩu viết giấy nợ cho mọi người!” Chị Từ lau lau nước mắt nói cảm kích.

“Viết giấy nợ gì chứ? Không có việc gì, bệnh đứa bé tốt hơn rồi nói sau!” Tiểu Hoa không thèm để ý cô, sau khi nói xong nhìn dì Lưu nháy nháy mắt với bà còn nói: “Dì cũng nói cháu là sinh viên tài giỏi nhất, cho nên chuyện tốt này để cho cháu làm đi, cũng đừng tranh giành với cháu đó?”

Dì Lưu cười một cái nói: “Nói vậy vợ chồng son các cháu vừa kết hôn ở trên cũng dư dả, dì cũng không giành làm gì, để cho cháu làm một chuyện tốt này.”

Tiểu Hoa nghe xong hỏi bác sĩ, cần thiết nhất là đi đóng thêm chi phí phẫu thuật cho đứa bé, phí nằm viện để sau lại đi đóng một lần nữa. Dì Lưu nhìn tạm thời không có chuyện gì nên chủ động yêu cầu cùng tài xế tiểu Trương đi về giúp lấy những đồ đạc cần thiết để nằm viện.

Nhìn chị Từ vẫn chưa có khôi phục thân thể nên Tiểu Hoa chạy trước chạy sau giúp đỡ dàn xếp cho đứa bé, nhìn đứa bé đưa vào phòng bệnh chích thuốc hạ sốt mới coi là yên lòng. Sắp đến giờ cơm Tiểu Hoa lại đi giúp mua đồ ăn, hiện tại không những chăm sóc cho đứa bé mà còn phải chăm sóc tốt cho mẹ đứa bé.

Chờ lúc bọn người Cao Giang Cảnh và Chính ủy Triệu đến đã là buổi tối, đứa bé cũng hết sốt.

Chính ủy Triệu nghe kể tất cả chuyện con và vợ đã được dàn xếp xong thì hốt mắt cũng hơi đỏ lên lời kéo tay Cao Giang Cảnh nói: “Cám ơn, thật sự là cảm ơn mọi người!”

“Chuyện này thì có gì? Thuận tay giúp đỡ mà thôi, không có việc gì!” Cao Giang Cảnh vỗ vỗ vào bả vai của hắn nói.

Tiểu Hoa cũng cười nói: “Đúng vậy, chuyện này không có gì, bất quá đêm nay người ta chỉ cho có một người ở lại, em đưa chị dâu về nhà anh ở lại một mình được không?”

Chính ủy Triệu gật đầu một cái đồng ý, hắn cũng rất lo lắng cho thân thể của vợ. Vốn là chị Từ không muốn đi nhưng mà cuối cùng Chính ủy Triệu vẫn là làm công tác cho vợ thông suốt.

Cao Giang Cảnh sáng mai còn có việc nên Tiểu Hoa để cho anh đi về. Sau khi gọi điện thoại cho ba Giang kể một chút chuyện thì mang theo chị Từ về nhà.

Buổi tối sau khi trở về lại an ủi lo lắng cho chị Từ một hồi Tiểu Hoa mới tiến vào giấc mộng. Ba giờ sáng, thật sớm dậy nấu canh cá trích dành cho phụ nữ cho con bú để chị Từ uống rồi mới đóng gói phần bữa sáng cho cô mang vào bệnh viện.

Tình trạng của đứa bé cũng không tệ lắm cho nên Chính ủy Triệu mặc dù nhìn mệt chết nhưng vẻ mặt có chút thoải mái, uống cháo rồi cười nói với Tiểu Hoa: “Đã sớm nghe nói Giang Cảnh tìm được cô vợ khéo tay, nấu cơm là tuyệt nhất, hôm nay có thể nếm được rồi!”

Tiểu Hoa xem đứa bé xong hơi ngượng ngùng nói: “Cái gì chứ? Làm gì có tốt như anh nói vậy? Anh khen ở đây làm em cảm thấy ngượng ngùng.”

Chị Từ trải qua buổi chiều và buổi tối ngày hôm qua ở chung với Tiểu Hoa đã có chút hiểu biết về Tiểu Hoa, đứa bé không có việc gì cũng có tâm tình trêu Tiểu Hoa: “Lúc trước chị nhìn thấy em ở trong phòng không ra khỏi cửa nên bọn chị cũng không dám quấy rầy em, sợ em trẻ tuổi không muốn ở chung, ai biết vừa tiếp xúc mới phát hiện em tốt như vậy, trách không được lúc trước mặt Giang Cảnh luôn nghiêm nghị nhưng bây giờ khuôn mặt lại tươi cười nhiều như thế!”

Mặt Tiểu Hoa đỏ lên nói: “Hai vị sao lại cứ lấy em ra nói chuyện như thế?”

Chính ủy Triệu uống cháo xong lại ăn bánh bao, sau khi mang cặp lồng cơm rửa sạch trở về nhìn Tiểu Hoa nói: “Giang Cảnh thật có phúc khi cưới được cô vợ như em. Trách không được mọi người vừa hỏi đến em thì vẻ mặt của hẳn mềm mại hơn trước kia.”

“Lúc anh vừa mới kết hôn, nói đến chị Từ cũng không phải cả ngày vui tươi hơn hở à?” Tiểu Hoa nghịch ngợm hỏi lại.

Chị Từ nhéo nhéo mặt của Tiểu Hoa cười nói: “Em đó! Cũng thật nghịch ngợm! Lúc đó bọn chị làm sao có thể biết em ở chung không tốt chứ?”

“Còn không phải Giang Cảnh nộp báo cáo kết hôn đã hơn một năm nhưng còn không có thấy động tĩnh, cho nên mọi người mới hiểu lầm?” Chính ủy Triệu ngẫm lại trả lời.

“Nói một chút chuyện gì xảy ra đi?” Chị Từ chọc chọc hỏi.

Tiểu Hoa ngượng ngùng nói: “Chuyện này em thật không biết, anh chị vẫn là hỏi anh đi?”

Lại trò chuyện một lát điện thoại của Chính ủy Triệu vang lên thông báo hẳn trở về họp. Dường như bọn họ gần đây có buổi diễn tập, Cao Giang Cảnh một ngày cũng bận rộn không ngừng được nên Tiểu Hoa gánh vác chuyện chăm sóc đứa bé và chị Từ. Mặc dù còn có di Lưu chạy tới giúp một tay nhưng mà mỗi ngày nấu cơm cho các cô, giúp đỡ chạy đi lại một chút, một ngày cũng rất bận.

Cứ như vậy chờ đứa bé kiểm tra các hạng mục của triệu chứng bệnh đều đạt được thời cơ giải phẫu tốt nhất mới bị đưa vào phòng giải phẫu. Khi giải phẫu

kéo dài gần 5 tiếng, Tiểu Hoa chờ rất nóng ruột, đồng thời còn phải ở bên cạnh an ủi dì Lưu, bà còn lo lắng sốt ruột hơn cả chị Từ, nhìn lúc chị Từ ký tên tay run rẩy không thể cầm bút, tinh thần của Tiểu Hoa cũng buộc rất chặt chẽ.

May mà giải phẫu rất thành công, 3 cô gái mới xụi lơ ở trên ghế bên ngoài phòng mổ. Chờ lúc đưa bé khỏi hẳn xuất viện thì Tiểu Hoa mới coi là rảnh rỗi lại. Bất quá thông qua lần tiếp xúc này, sau khi trở về Tiểu Hoa lại biết không ít vợ lính, mọi người cũng không có việc gì lủi lủi làm người sai vặt, làm cho cuộc sống quân đội của Tiểu Hoa dâng lên chút ấm áp.